

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 706.

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR szerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY szépirodalmi főszerkesztő.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 706.

Mai számunk főbb közleményei: Vezetőnk: Vasárnapi krónika. A kolozsvári pártszervezés.

Vasárnapi krónika.

Folyik tovább a tüzelés: az igaz érvek kartácszápora az ellenzék oldaláról, szembe pedig az üres puffogás bécsi vezényszóra.

Az akarják, hiszen világos, hogy most végleg befogadtassák velünk ezt a gyűlölt nótát, amelyet szomorú emlékek riasztanak el bennünket.

A Nessi-ügy nyomában támadt kérdések ide csúcsosodtak ki és rosszul számít a kormány, ha ebben bármi irányban engedékenységre számít.

Méltó és lelkes volt a hangulat Kolozsvárott is, ahol a függetlenség párt zászlóváltására gyűlt össze.

Bajon és nyomorúságon ideje volna már, hogy segítsenek azzal az elég szegényes tökével is, a mit a kormány beruházásokra szánt.

Az Egyetértés tárczája.

Nagy baj.

Néha az angyalok Fehér holdsugáron Lejárnak a földre... Most is öket várom! Kitudják: mi baj van, Megkérdeik: mi kéne? A sok hirt azután Felviszik az égbe.

Ha most is lejárnak, Azt üzenem vélek, Hogy én valahogyan Már majd csak elélek, — Hanem hát nagy baj van Szerre e hazában, Még az igaznál is Sokkal igazabban!

látjuk, hogy az utjuk nem hiába volt, mert ma már történt legalább egy kezdő lépés a megvalósítás felé.

Eredményt várunk és kívánságaink teljesedését az ország tisztviselői is, akik ma közös egyesülethez tömörültek.

Mindenesetre örömmel látjuk, hogy e nagy és tekintélyes szervezetben helyét megtalálja az a derék testület is, a melynek jogos és méltányos kívánságokról beszélni nem csekély oka van.

Budapest, november 23.

A képviselőház hét óra délelőtt tíz óra körül ülést tart.

A Gotterhalte miatt folyó mentelmi vitában részvételük följegyezték: Beóthy Ákos, Zboray Miklós, Rátkey László, Kubik Béla, Bakonyi Samu, Vázsonyi Vilmos.

Rohonczy az önálló vámtarületért, lelkesedett ma Tápén és Dorozsmán, ahol programbeszédet mondott. Szívesen veszik, ha mennél többen vannak a czérelvő közelemben egy lüten velünk.

A kolozsvári pártszervezés.

Kiküldött tudósítók telefonjelentése. — Méltósággal folyt le ma Kolozsváron az odavale függetlenségi párt szerveződés nagygyűlése.

zét incidensről eltekintve nem történt semmi olyas, amit némelyek vártak: se utcai botrány, se egyéb disszonáns hang meg nem zavarta a pártalkulást.

Ott volt Kossuth Ferenczel a pártnak több tagja s mind szóltak s mind törhetetlenül a küzdelem szükségére.

A függetlenségi-párt szerveződé nagygyűlése délelőtt tíz óra körül vette kezdetét a Vigadó nagytermében.

Kossuth Ferenczel a párt szerveződé nagygyűlése délelőtt tíz óra körül vette kezdetét a Vigadó nagytermében.

De ez után a jelenet után, a melynek egyébként csak Tatrara voltak következményei, nem s történt aztán végig semmiféle incidens.

Kossuth Ferenczel beszélt. Megköszönte Kecske-méthy szíves szavait, azon kezdte beszédét, hogy edes hazánk láthatóan komor felhők tornyosulnak: alkotmányunk esdőt mondott.

A lakoma folyamán Bedőházy Albert Kolozsvár független lakosságára, Hirsch Ödön a kecskeméti függetlenségi-párt elnöke és Visontai Soma a függetlenségi-párt egyesülésére, Barabás Béla Nagy kir. tanácsosa, Rigó Ferenc Kolozsvár polgárságára, Nessi Pál Szabó József földművesre, a ki a Mátyás-szobor leleplezése alkalmából József Ágost főhercegre, a szalmakoszorút ányújtotta s tegnap Kossuth Ferenc elé vezető bandériumot, Kecske-méthy jogakadémiai tanár Nessi Pálra, Szabó Ferenc földműves pedig Kossuth Ferencze ültették poharukat.

mert gyenge a kormány, mert nem képes ellentámasztani Bécsnek, nem tud állni vetni az udvartartás költségei felemelésének s nem tudja megakadályozni azt sem, hogy a katonaság költségeit föl ne emeljék.

Visontai Soma a függetlenségi párt nagy hivatásáról és nagy feladatáról beszélt s ennek kapcsán hangsúlyozta, hogy mindhalálig ki fognak tartani a Kossuth Lajos által megkezdett és kijelölt uton.

A nagygyűlés délután egy óra körül ért véget, a mikor is a függetlenségi párti képviselők, élükön Kossuth Ferenczel a Mátyás-szobor elé vonultak, ahol az ezernyi tömeggel együtt a Hymnuszt énekeltek el.

Délután három óra körül a Központi-szállóházban létszáz terítékes lakoma volt, amelyen Kecske-méthy jogakadémiai tanár, délelőtti nagygyűlés elnöke fogadta Kossuth Ferencet, aki a következőket válaszolta:

— Személyesen jöttem el ide ma, önköz, ama szent emlékek nevében, amely az én szívemben mindeneknél erősebben él. Azt hiszem, hogy az a mag, amelyet én és barátaim elvetítettünk, nem esett termékeny talajra.

Mert szabadulni akartunk egy lehetetlen állapotból. Bánfj olyan ember volt, aki rombol, mintha valakinek bekötjük a szemét és éles baltát adunk a kezébe. Ez volt Bánfj. Az a Bánfj, aki ellen parlamenti forradalmat voltunk kénytelenek csinálni és aki azt jószólt, hogy ő lesz az utolsó alkotmányos miniszterelnök.

A lakoma folyamán Bedőházy Albert Kolozsvár független lakosságára, Hirsch Ödön a kecskeméti függetlenségi-párt elnöke és Visontai Soma a függetlenségi-párt egyesülésére, Barabás Béla Nagy kir. tanácsosa, Rigó Ferenc Kolozsvár polgárságára, Nessi Pál Szabó József földművesre, a ki a Mátyás-szobor leleplezése alkalmából József Ágost főhercegre, a szalmakoszorút ányújtotta s tegnap Kossuth Ferenc elé vezető bandériumot, Kecske-méthy jogakadémiai tanár Nessi Pálra, Szabó Ferenc földműves pedig Kossuth Ferencze ültették poharukat.

Pohárköszöntőket mondott még Vertán Endre, Lengyel Zoltán és Hevesy József nagyparas. A lakomáról, a melyen mindvégig lelkes volt a hangulat, este hat óra körül oszlott szét az egybegyűlék.

Váljunk el!

Hálával és köszönettel tartozunk dr. Körber osztrák miniszterelnöknek, amiért ma egy többé-kevésbé szürke beszéddel alkalmat adott Ausztria egyik legtekintélyesebb irányító testületének, hogy velünk, magyarokkal szemben a gazdasági kiegyezésre nézve őszinte nyilatkozatot tessen.

Az igaz, hogy az osztrák nagyparasok szövetségének vezetői a ki ezt Körber szavaira mintegy válaszul adta, nem egészen ilyen ártatlan formában tette meg ezt a kijelentését, hanem hagyományos osztrák szokás szerint egy kis magyaryűléssel fűszerezte mondokáját.

Nem marad ez a mai speechelés szó nélkül, beszélhetünk még róla, itt adjuk most, a hogy bécsi tudósítók jelenti:

Bécs, nov. 23.

Az osztrák nagyparasok központi szövetségének mai jubiláris közgyűlésén Körber miniszterelnökön kívül jelen volt báró Call kereskedelmi miniszter, több más miniszteri képviselő, az urakházának és a képviselőháznak sok tagja, a kereskedelmi kamarák képviselői és sok nagyparas.

Ezután Körber miniszterelnök mondott beszédet, a melyben arra kérte a szövetséget, hogy a haza határain kívül nagy piacot igyekezzenek szerezni és a leggyomrányos székereyiséget levetni. Ha a kormány a fogyasztókkal kezeletlen jár, a közös célt el is fogják érni.

Atyánk, hogy e népet Bajba ne keverjed, Könyörgésem hozzád Főkép arra terjed: Bocsáss a magyarra Bőlsőbb okosságát, — Apákra, anyákra Több szaporaságot!

ELMÚLT EMBEREK

A doktor mosolygott. A vizsgálóbíró a-jkait harapdálta, csak a rendőrszót nem fedlekedett meg a kötelességeiről. — Sidorow! fűtyölj... és ha jön valaki, mond meg nekik, hogy kocsi lozzanak...

Kuvalda fölemelte az öklét és vérborult szemekkel kergette: — Tolvaj! Vedd vissza a pénzedet... Kutyá, ha nem viszed el, a szemeidet vágom ki velük!

Martjanow felemelte a lábát és megrugta a kereskedőt. A megtámadott ráköpött. Szegény áldozat pedig sirt és rugdalózott és kisiklott az udvarra.

— Egy ember vagyok... — Te, ember? Hát léteznek ilyen emberek? — Az öreg egész közel ment hozzá: — Mindenfajta ember létezik. Vannak csunyábbak és rosszabbak is, mint én...

Kuvalda halgatott. Két rendőr között állott és látta, a hogy a tanított ráteszik a halottaskocsira.

Kuvalda elindult csendesen, minden ellenkezés és dih nélkül keresztül az udvaron, mikor a halottas-kocsi mellé ért, lehajította a fejét és nem mert a koporsóra nézni.

— Egy ember vagyok... — Te, ember? Hát léteznek ilyen emberek? — Az öreg egész közel ment hozzá: — Mindenfajta ember létezik. Vannak csunyábbak és rosszabbak is, mint én...

logtak, mint az ágak és az őz hajszálai a levegőben röpködtek. Nehézére esett a kérdésekre felelni. Ha egy-két szót kimondott, vigyázott az értelemlere és elnyújtva, tagolva ejtette ki a mondatokat.

— Talán száz éves vagyok, talán százötven, vagy százhusz. Szóval elek és sokszor mostam már le a piszkot a tenyeremről.

— Talán mégis százötven éves vagyok, de nem dolgoztam soha semmit. Utólam a munkát meg a becsületet. Sokat loptam már hehehe... pajtás én sokat loptam életemben!

Vertical text on the left margin containing various advertisements and notices.

Vertical text on the right margin containing various advertisements and notices.

